

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 12P/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215200908
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Konkolovská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4215200908.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: J. Y., X.. XX.X.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredie práce sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov: K. M., X.. XX.X.XXXX, L. F., K. X/X a J. Y., X.. XX.X.XXXX, L. V. XX o návrhu na určenie výživného voči mal. dieťaťu sudkyňou JUDr. Adrianou Konkolovskou takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka mal. dieťaťa žiadala súd, aby určil výživné na mal. dieťa za obdobie od júna 2014 do decembra 2014 a to s poukazom na to, že dcéra sa reálne v jej osobnej starostlivosti nachádzala od mája 2014 a ona zabezpečovala jej každodennú starostlivosť. Otec mal. dieťaťa v tomto období poberal rodinné prídavky a ešte si aj požičal od dcéry 80 eur, ktoré dodnes nevrátil. Matka poukázala na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno 9P/46/2014 si uplatňovala výživné spätne, teda odkedy bola mal. J. v jej osobnej starostlivosti. Potvrdila, že v tomto konaní uzatvorila rodičovskú dohodu avšak nevedela, že súd v tomto období nerozhodne. V spornom období otec na dieťa žiadnym spôsobom neprispieval a ani dieťa od tohto obdobia nevidel.

Otec s návrhom matky na určenie výživného nesúhlasil. Bol toho názoru, že návrh matky je špekulatívneho charakteru, pretože o určovaní výživného na tunajšom súde už prebehlo konanie.

Kolíznym opatrovníkom s poukazom na konanie 9P/46/2014 kde rodičia uzatvorili rodičovskú dohodu o výžive mal. detí ponechal rozhodnutie na úvahu súdu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa so spisom Okresného súdu Komárno 9P/46/2014, 9P/367/2013, výplatné lístky otca za rok 2015, vyjadrenie otca zo dňa 10.4.2015, výplatné lístky otca za rok 2014, poštové poukážky na č.l. 13 o platbe výživného v počte 5 kusov a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil tento skutkový a právny záver:

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Komárno 9P/367/2013 zo dňa 29.10.2014 súd schválil rodičovskú dohodu v zmysle ktorej mal. L. zveril do osobnej starostlivosti otca a matke uložil povinnosť platiť výživné mesačne vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa. Mal. J. zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložil povinnosť

platiť výživné mesačne vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa. Súd zistil, že návrh v tomto konaní podal otec dňa 17.2.2014 a na pojednávaní dňa 29.10.2014, matka mal. dieťaťa uviedla, že od konca mája 2014 je J. v jej osobnej starostlivosti. Súhlasila s určením minimálneho výživného a podpísala rodičovskú dohodu, z ktorej vyplýva, že výživné bolo určené od právoplatnosti rozsudku. Matka mal. dieťaťa uviedla, že v spornom období otec na výživu dieťaťa neprispieval, s dieťaťom sa nestretáva, maloleté deti sa však navzájom stretávajú. Tiež uviedla, že pri podpisovaní dohody nevenovala dostatočnú pozornosť diktovaniu dohody a asi jej ušlo, že tam nebolo uvedené obdobie spätné na určenie výživného. V súčasnej dobe mal. J. navštevuje 1. ročník strenej školy. V máji 2014 bola v 9. ročníku základnej školy. Matka je t.č. na MD od 12.12.2012. Vedľajší príjem nemá. V starostlivosti má ďalšie dve ma. deti. Okrem rodičovského príspevku poberá PND a žije sama s mal. deťmi. Otec momentálne pracuje vo firme Z., R.K.S., V. a z jeho výplatných lístkov vyplýva priemerný mesačný príjem vo výške 327,01 eur. Vedľajší príjem nemá. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec uviedol, že za sporné obdobie na mal. J. žiadne výživné matke neposielal. Potvrdil, že je pravdou, že matka vkladala nejaké finančné prostriedky na účet L. avšak ich aj hneď vzápätí vybrala. Matka potvrdila, že na účet L. vkladala výživné a následne ho vybrala preto, aby mala potvrdenie o platbe výživného. Inak peniaze dávala do rúk L..

Podľa § 62 ods.2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa

svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti a možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods.4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods.5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätné, ktoré sa počítajú odo dňa začatia konania, bez ohľadu na to, či konanie bolo začaté na návrh alebo z úradnej povinnosti. Pri určovaní výživného za minulé obdobie súd zisťuje, aké boli konkrétne schopnosti, možnosti a zárobkové pomery povinného, potreby dieťaťa, prihliada na už poskytnuté plnenie a hodnotí aj ďalšie zákonné kritériá. Zákon č.36/2005 Z.z. doplnil do normatívneho textu podmienku existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Takouto úpravou sa má zamedziť špekulácii a zneužívaniu možnosti priznať výživné. Sprístupňujúca úprava od oprávnených vyžaduje zodpovedný a včasný prístup k riešeniu tejto otázky t.j. aby návrh na určenie výživného podávali bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok. Pokiaľ však z určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné, účastníci žiadajú o určenie výživného s časovým odstupom a v ich konaní nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu, súd môže výživné priznať aj spätné. Dôvody hodné osobitného zreteľa je treba posudzovať podľa konkrétnych okolností prípadu. Výnimočným dôvodom nebude neznalosť možnosti uplatňovať si výživné. Obdobne to bude v praxi sa často vyskytujúcich prípadoch, keď medzi rodičmi dôjde k osobným

konfliktom a tento inštitút využívajú ako formu osobnej pomsty a snahy vyťažiť od druhej strany najvyššiu možnú sumu. Relevantným dôvodom by mohol byť zdravotný stav oprávnenej osoby, ktorý jej zabránil včas uplatniť nárok, konanie, ktoré má znaky trestného činu spočívajúce v bránení uplatnenia nároku. Omeškanie pokiaľ ide o podanie návrhu na určenie výživného, však nemusí byť veľké, môže ísť o jeden alebo niekoľko mesiacov z dôvodu, že oprávnená osoba nemohla predvídať, že povinný nebude platiť výživné, resp. sa spoliehala na príslub dodatočného splnenia zo strany povinného, k čomu však nedošlo. Takáto okolnosť nenasvedčuje špekulatívnemu prístupu.

V danom prípade súd pri posudzovaní nároku oprávnenej osoby dospel k záveru, že matka ako oprávnená osoba nepreukázala v konaní dôvody hodné osobitného zreteľa, na uplatnenie si výživného od júna 2014 do decembra 2014. Sporné uplatnené obdobie na priznanie výživného zodpovedá času prebiehajúceho súdneho konania vo veci 9P/46/2014, ktoré bolo ukončené vyhlásením rozsudku dňa 29.10.2014 a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.11.2014. Matka svojím podpisom v konaní potvrdila záujem uzatvoriť rodičovskú dohodu, z ktorej jednoznačne vyplýva, že výživné je určené od právoplatnosti rozsudku. V tomto konaní matka bola aktívna, z čoho možno usudzovať, že na jej strane neexistovali žiadne vážne prekážky na uplatnenie si nároku. Matka sama uviedla, že nevenovala dostatočnú pozornosť pri diktovaní dohody a preto túto dohodu podpísala. Takýto dôvod nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa a neznalosť ju neospravedlňuje. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že návrh na určenie výživného od júna 2014 do decembra 2014 nie je dôvodný, nakoľko v konaní neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa, keďže matka bola spôsobilá si tento nárok uplatniť na súde už aj v konaní 9P/46/2014. Z uvedeného dôvodu, súd návrh matky v celom rozsahu zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ust. § 146 ods.1 písm. a) O.s.p. v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne v troch vyhotoveniach do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku/uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.